

Позашкільна освіта Полтавщини ефективно доповнює систему загальної освіти області і сприяє всебічному розвитку учнівської молоді. Але в той же час потребує удосконалення методів на напрямків діяльності, має носити більш охоптивіший характер, сприяти гуртковій роботі в громадах та залучати до її проведення найкращих (найфаховіших) педагогів. В ідеалі, завдяки тісній співпраці обласних комунальних установ позашкільля та обласних вишів, останні мають можливість проводити профорієнтаційну роботу серед обдарованої та галузевоспрямованої молоді.

Список використаних джерел:

1. Биковська О.В. Позашкільна освіта: теоретико-методичні основи. Монографія. Київ : ІВЦ АЛКОН, 2008. 336 с.
2. Департамент освіти і науки ПОДА офіційний сайт. URL: www.poltav-oblosvita.gov.ua/
3. Позашкільна освіта Міністерство освіти і науки. офіційний сайт. URL: <https://mon.gov.ua/tag/pozashkilna-osvita>
4. Про освіту Закон України офіційний сайт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua>
5. Про позашкільну освіту Закон України офіційний сайт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua>

Гобозашвілі А.О.

магістр,

*Полтавський національний педагогічний університет
імені В.Г. Короленка*

ЗАГАЛЬНІ ОСНОВИ ПЕДАГОГІКИ ВИЩОЇ ШКОЛИ

Педагогіка вищої школи виникла на базі загальної педагогіки. наука педагогіка, підгрунття якої заклали древні філософи – «як науки про виховання дітей», пройшла тривалий шлях історичного розвитку. за цей час накопичено значний теоретичний та емпіричний матеріал, чітко сформувався тенденція диференціації педагогічних знань з урахуванням специфіки об'єктів виховання. нині існує чимало систем

навчання й виховання, які охоплюють людей різних вікових груп і професій. окреслено концепцію безперервної освіти й виховання людини, яка ґрунтується на гуманістичних цінностях суспільства.

Педагогіка – наука про педагогічні закономірності, сутність, принципи, методи і форми навчання, виховання, розвитку і професійної підготовки конкретної людини, колективу в інтересах успішної діяльності. Поява педагогіки пов'язана з першими об'єднаннями людей для спільної життєдіяльності: щоб її здійснювати, проводили відповідну підготовку. як окрема галузь педагогіка сформувалася лише після накопичення загальних і спеціальних педагогічних знань. Педагогіка виявляє найбільш стійкі й істотні зв'язки, залежності між навчанням, вихованням, розвитком і всебічною підготовкою людей та соціальних груп. ці зв'язки й відношення постають як найважливіші і до суспільного життя, і для діяльності необхідні умови, які забезпечують ефективність і раціональність навчально-виховної діяльності. Вивчаючи педагогічні аспекти процесу освіти (самоосвіти), навчання, виховання, самовиховання, розвитку, саморозвитку й професійної підготовки людей до певного виду діяльності, педагогіка вищої школи обґрунтовує принципи, методи та організаційні форми навчально-виховної роботи, рекомендації, правила, прийоми керівництва тощо [3, с. 33-38].

Педагогіка вищої школи має забезпечити реалізацію таких функцій: освітньої, науково-пізнавальної, спонукальної, перетворювальної, прогнозуючої, проєктивної, культурологічної, адаптивної, формуючо-виховної та формуючо-професійної. Педагогіка вищої школи має свій тезаурус і оперує такими основними поняттями: розвиток, навчання, освіта, виховання, професійна підготовка, самовиховання, самоосвіта, педагогічна система, педагогічний процес, педагогічна діяльність та ін.

Між навчанням, розвитком, професійною, морально-психологічною і психологічною підготовкою, освітою й вихованням існують складні та суперечливі взаємозв'язки. На значенневому рівні для їхнього опису в педагогіці існує численний понятійний апарат. До найактуальніших понять належать такі: знання, навички, вміння, прийоми, засоби, методи, форми, педагогічні закономірності тощо [2, с. 6].

Як і будь-яка інша наука, педагогіка складається з методології, теорії, методів і рекомендацій для педагогічної практики, її зміст складається з фактичного матеріалу, здобутого в результаті спостережень, експериментів, досвіду; наукових узагальнень, сформульованих у законах, принципах, теоріях, гіпотезах, що їх перевіряють і підтверджують практикою. Розвиваючись, педагогіка відкидає застарілі й неправильні положення, збагачується новими, які адекватніше відбивають сутність педагогічних явищ. Процес підготовки людей і колективів до успішного розв'язання завдань, його різні аспекти вивчає нині чимало наук: філософія, соціологія, етика, естетика, психологія, фізіологія та ін. До дослідження цього процесу долучилися кібернетика, деякі фізико-математичні й технічні науки. Педагогіка взаємодіє з цими науками (як і з низкою інших галузей педагогіки, використовує їхні відомості, а часом і методи в аналізі явищ, що дає змогу глибше проникати в сутність педагогічного процесу, розробляти об'єктивніші критерії діяльності тих, хто навчає, і тих, кого навчають, а також обґрунтувати точніші практичні рекомендації [1, с. 125-129].

Отже, педагогіка збагачується завдяки розвитку інших наук. Водночас інші науки, досліджуючи своїми методами процес підготовки людей, враховують висновки й рекомендації педагогіки, її можливості.

Список використаних джерел:

1. Беспалько В.П., Татур Ю.Г. Системно-методическое обеспечение учебновоспитательного процесса подготовки специалистов: Уч.-метод. пособие. – М. : Высш. шк., 1989. – 144 с.
2. Кузнецов Б.А. Введение в техническое творчество (Первые шаги в науке): Учеб. пособие. – К. : УМК ВО, 1988. – 88 с.
3. Левківський К.М., Салов В.О. Навчальна книга. Рекомендації до створення: Посібник. – Дніпропетровськ: НГУ, 2002. – 58 с.